

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

13 Vtrum habens duas Ecclesias, teneatur vtriusque officium dicere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. I. ARTIC. XII. XIII. ET XIII.

ARTICVLVS XIV.

Vtrum sacerdos parochialis teneatur credere suo subdito dicenti se alteri esse confessum.

4. d. 17. n. 3.
ar. 3. q. 5. ad
42.

AD TERTIUM sic proceditur. Videtur, quod sacerdos parochialis non debet credere suo subdito dicenti se alteri esse confessum, ut pro hoc ei Eucharistiā det. Frequenter enim sola cōfessione alii conteruntur, qui prius contriti non fuerit; sed sacerdos debet subditum suum quantum potest ad bonum inducere, ergo videtur quod omnino ab eo expetere debet, quod sibi confiteatur.

Pret. Procer. 27. dicitur pastori eccliae. Diliger agnoscere vultum pecoris tui, sed hoc nullo modo melius potest, quam per confessionem. ergo debet ab eo exigere quod sibi confiteatur.

SE D CONTRA. Si tibi confiteretur, posset dicere quā vellet, & crederetur ei. ergo etiam hoc sibi debet credi, quod sit confessus.

RESPON. Dicendum, quod in foro judiciali, creditur homini contra se, sed non pro se; in foro autem pénitentiae, creditur homini pro se & contra se. Est ergo distinguendum, quod dupliciter sit in pedimentum quo aliquis perceptione Eucharistiae impediatur. Si enim sit impedimentum ad forum judiciale pertinens, puta, excommunicatio, non tenetur sacerdos suo subdito credere, quem excommunicatum nouit, nisi sibi absolutione cōstet. Si aut sit impedimentum quod ad forū penitentiae pertinet, s. peccatum, tenetur ei credere, & iniuste agit si denegat Eucharistiam ei qui prohibet se confessum & absolvitur ab eo qui, absoluere potuit vel autoritate apostolica, vel autoritate Episcopi.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod illud bonum quod in confessione homines consequuntur, iam confessus est ille qui confessum se dicit, si verum dicit. Si autem falso dicit, pari ratione possit falsum dicere cōstendo, nec potest aliquis alicuius hominis autoritate cōpelli ad confitendum peccatum, quod alteri confessus est, qui absoluere potuit quia sicut iam dictum est, confessio peccatorum quoddam sacramētale est, diuinō in perio subiacens, non humano.

AD SECUNDUM Dicendum, quod spirituālis pastor vultum pecoris sui debet diligēter agno scire: considerando exterioris vitā eius, sed per modum confessionis non potest diligenter scrutari, sed oportet quod credat ea quae sibi a suo subdito dicuntur.

QVAESTIO VII.

DEINDE quærebantur duo de his quae pertinent ad clericos.

Primo, De officio eccliae, utrum ille qui est præbendatus in duabus ecclias in die, quo diuersum officium fit in utraq; eccliae, debeat utrumque officium dicere.

Secundo, De studio theologie, vtrum aliquis teneatur dimittere studium theologie, etiam si sit aptus ad alios docendum, ad hoc quod intendat salutem animarum.

ARTICVLVS XIII.

Vtrum habens duas ecclias, teneatur utrinque officium dicere.

AD PRIMUM sic proceditur. Vt si aliquis in artic. 67. & 129. c. articulo.

A tali casu debeat utrumque officium dicere.

FOnas enim debet respondere emolumento. Ille ergo qui habet emolumentum præbendæ in duabus ecclias, debet onus suffrere virtusque, ut vice triusq; ecclias officium dicat.

Prat. Iustum esse videatur, ut si habet maius emolumento in ab una ecclia in qua forte canatur prolixius officium, quod etiam maius onus habeat prolixius officium dicendo, non ergo ad eum pertinet electio, sed vel debet utrum que dicere, vel debet dicere officium eccliae, in qua habet plusiu[m] beneficium.

SED IN CONTRARIUM inducebatur consuetudo.

RESPON. Dicendum, quod supposito q[ue] aliquis licet sit præbendatus in duabus ecclias, lex dispensatione, cōsiderandum est quod ille qui in aliqua ecclia præbendam accepit, duobus obligatur, i. Deo, ut ei debitas laudes exoluat pro eius beneficiis, & eccliae, de qua accipit sumptu. Ea vero quae ad ecclias pertinent, subiacent dispensationi patitorum ecclias, & ideo hoc debitum quod debet ecclie, debet exoluere secundum quod statutum est, vel per se ipsum, si sit præbenda que requiri cōsiderantur; vel per vicarium, si hoc sufficiat secundum ecclia statutum ac confitudinem; sed debet dum quod debet Deo, per se ipsum debet exoluere non refert autem quantum ad Deum, quibus psalmis & hymnis Deum laudet, vpuia, vtrum dicit in vespere. Dixit Dominus, vel, Laudate patrem dominum, nisi quantum ad hoc quod homo debet, qui maiorum traditiones, & quia laudes Deo debet quasi unus homo, sufficit quod semel officium dicat secundum confitudinem alicuius eccliae, quarum est clericus. Sed de electione officiorum liter uidetur q[uod] debet dicere officium illius eccliae, in qua maiorem gradum habet, puta, si in maiori decanu[m], & in alia simplex canonico, debet dicere officium eccliae in qua est decanus. Quod si in utraq; eccliae fuerit simplex canonico, debet dicere officium dignioris eccliae, quamvis forte in minori eccliae habeat opulentiorum præbendam, quia temporalia nullius momenti sunt spiritualia, cōparata. Si vero ambæ eccliae sunt aquilis dignitatis, potest eligere quo deinceps officium magis uoluerit, si fuerit ab utraq; ecclie abiens. Si autem fuerit in aliqua eam præfens, debet se conformare illis, cum quibus conuersatur.

Et per hoc patet responsio ad obiecta.

ARTICVLVS XIV.

Vtrum uacans sancti animarum peccet, si circa studium tempus occupat.

AD SECUNDUM sic proceditur. Vt si aliquis qui potest saluti animarum curam impendere, peccet si circa studium tempus occupat. Dicitur enim ad Gal. ult. Dum tempus habemus, opemur dominum: nulla est grauior iactura quam tempus, non dē ergo aliquis totum tempus in studio expendere, differens salutis aiarum curam impendere.

Prat. Perfecti tenētur ad id quod melius est; sed religiosi sunt perfecti, ergo maxime religiosi debent dimittere studium ut saluti animarum indistant.

Prat. Peius est errare in via morum, q[uod] in via

dum; sed pralatus tenetur reuocare summa fundatione.

Si uideat eum errare in via pedum, ergo multo ma-

gis tenetur eum reuocare ab errore, qui est in ma-

morum: est aut error, si hō pratermitat quod me-

lius est, ergo prælatus debet subditum cogere ut